

# Riksdagens protokoll

## 2004/05:85

Fredagen den 4 mars

Kl. 09.00 – 09.31



Protokoll  
2004/05:85

---

### 1 § Anmälan om återtagande av plats i riksdagen

Talmannen meddelade att *Ingrid Burman* (v) skulle återta sin plats i riksdagen från och med den 7 mars varigenom uppdraget som ersättare skulle upphöra för Jonas Wikström.

### 2 § Anmälan om fördröjda svar på interpellationer

Till riksdagen hade inkommit följande skrivelser:

#### *Interpellation 2004/05:401*

Till riksdagen

Interpellation 2004/05:401 av Else-Marie Lindgren om kommunernas kostnader för skolskjuts

Interpellationen kommer att besvaras den 22 mars.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade engagemang.

Utbildnings- och kulturdepartementet

Ibrahim Baylan

Enligt uppdrag

*Nils Cederstierna*

Rättschef

#### *Interpellation 2004/05:403*

Till riksdagen

Interpellation 2004/05:403 av Axel Darvik om arbetsro i skolan

Interpellationen kommer att besvaras den 22 mars.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade engagemang.

Utbildnings- och kulturdepartementet

Ibrahim Baylan

Enligt uppdrag

*Nils Cederstierna*

Rättschef

*Interpellation 2004/05:404*

Till riksdagen

Interpellation 2004/05:404 av Christer Nylander om läraryrkets status  
Interpellationen kommer att besvaras den 22 mars.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade engagemang.

Utbildnings- och kulturdepartementet

Ibrahim Baylan

Enligt uppdrag

*Nils Cederstierna*

Rättschef

*Interpellation 2004/05:408*

Till riksdagen

Interpellation 2004/05:408 av Ulf Nilsson om individuella programmet

Interpellationen kommer att besvaras den 22 mars.

Skälet till dröjsmålet är tidigare inbokade engagemang.

Utbildnings- och kulturdepartementet

Ibrahim Baylan

Enligt uppdrag

*Nils Cederstierna*

Rättschef

*Interpellation 2004/05:416*

Till riksdagen

Interpellation 2004/05:416 av Carl B Hamilton om risken för en prisbubbla på bostadsfastigheter kommer att besvaras tisdagen den 22 mars.

Skälet till dröjsmålet är arbetsanhopning.

Stockholm den 28 februari 2005

Finansdepartementet

*Sven-Erik Österberg*

*Interpellation 2004/05:426*

Till riksdagen

Interpellation 2004/05:426 av Margareta Andersson (c) om resursbrist på den svenska arbetsmarknaden

Interpellationen kommer att besvaras den 15 mars 2005.

Skälet till dröjsmålet är andra redan inplanerade åtaganden.

Stockholm den 1 mars 2005

Näringsdepartementet

Hans Karlsson

Enligt uppdrag

*Dag Ekman*

Expeditionschef

Till riksdagen

Interpellation 2004/05:428 av Christer Nylander om läsning i olika samhällsgrupper

Interpellationen kommer att besvaras tisdagen den 22 mars 2005.

Skälet till dröjsmålet är arbetsbelastning.

Stockholm den 2 mars 2005

Utbildnings- och kulturdepartementet

Leif Pagrotsky

Enligt uppdrag

Nils Cederstierna

Expeditions- och rättschef

Interpellation 2004/05:429

Till riksdagen

Interpellation 2004/05:429 av Maria Larsson (kd) om stopplagens konsekvenser

Interpellationen kommer att besvaras torsdagen den 14 april 2005.

Skälet till dröjsmålet är sedan tidigare inbokade engagemang.

Stockholm den 1 mars 2005

Socialdepartementet

Ylva Johansson

Enligt uppdrag

Erna Zelmin

Expeditions- och rättschef

### **3 § Svar på interpellation 2004/05:388 om villkoren för hemförsäkringen**

*Svar på interpellation*

Anf. 1 Statsrådet SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s):

Herr talman! Lars Johansson har frågat statsrådet Thomas Bodström om villkoren i hemförsäkringar. Arbetet inom regeringen är så fördelat att det är jag som ska svara på interpellationen.

Enligt Lars Johansson har Länsförsäkringar beslutat att kraftigt höja hemförsäkringens självrisk för hyresgäster som bor i bostadsområdet Gärdås i stadsdelen Bergsjön i Göteborg på grund av att området är drabbat av många inbrott. Regleringen för försäkringsbolagen innebär att det är upp till det enskilda försäkringsbolaget att självt bestämma vilka faktorer som ska ligga till grund för premieberäkningen. Premierna måste emellertid alltid vara tillräckliga för att försäkringsbolaget ska kunna uppfylla sina åtaganden mot försäkringstagarna.

Som Lars Johansson påpekar förekommer det att försäkringstagare betalar olika premier och självrisker för likvärdiga hemförsäkringar. Jag tror inte att detta beror på att försäkringsbolagen vill missgynna vissa grupper i samhället. Den högre premien beror i stället på att det tyvärr är större statistisk risk för försäkringsfall, till exempel på grund av inbrott, inom vissa områden. Motsvarande gäller även för andra slags försäk-

ringsprodukter, till exempel bilförsäkringar. Bilägare inom storstadsområdena betalar således generellt högre premie än bilägare på landbygden.

Lars Johansson skriver att alla människor måste ha rätt till den trygghet som det innebär att ha en hemförsäkring. Jag delar denna uppfattning och en sådan rätt finns också. Enligt konsumentförsäkringslagen får således ett försäkringsbolag som regel inte vägra en konsument att teckna bland annat en hemförsäkring, om bolaget normalt tillhandahåller allmänheten sådana försäkringar. Syftet bakom regeln är i huvudsak att konsumentens försäkringsskydd inte ska vara beroende av försäkringsbolagets godtycke. Samma princip gäller för försäkringstagarens rätt att förnya en hemförsäkring. Av lagens förarbeten följer att ett försäkringsbolag inte har möjlighet att kringgå dessa bestämmelser genom att kräva en avsevärt högre premie än normalt. En konsument som är missnöjd med ett försäkringsbolags beslut i fråga om rätten att teckna eller förnya en försäkring har rätt att få frågan prövad av domstol. Dessa regler har förts vidare i den nya försäkringsavtalslag som riksdagen nyligen beslutat om.

Lars Johansson frågar också om jag avser att verka för att en statlig myndighet får i uppdrag att kontrollera villkoren för hemförsäkringarna. Sådan kontroll har vi erfarenhet av från den reglering av försäkringsverksamhet som gällde tidigare. Där fanns det nämligen särskilda bestämmelser om skäligheten hos försäkringsvillkor. Reglerna innebar bland annat att premiesättningen skulle övervakas av Finansinspektionen så att den var skäligt avvägd i förhållande till den risk som försäkringen var avsedd att täcka och nödvändiga kostnader.

Det visade sig emellertid vara påtagligt svårt för Finansinspektionen att vid sin granskning av villkoren tillämpa principen om premieskälighet. Den priskontroll som övervakningen var avsedd att utgöra begränsade dessutom bolagens möjlighet att konkurrera genom en differentierad produktutformning och premiesättning, vilket i sin tur medförde högre premier för försäkringstagarna. Mot denna bakgrund avskaffades skälighetsprincipen för några år sedan.

Den nyordning som i stället genomfördes syftade till att skapa bättre förutsättningar för ökad konkurrens på försäkringsmarknaden samt till att underlätta för nya och bättre försäkringsprodukter att växa fram. Jag anser därför att det inte är en framkomlig väg att återinföra statlig priskontroll i syfte att åstadkomma likartade premier. Försäkringstagarnas intressen tillgodoses i stället bäst genom sund konkurrens mellan bolagen och tydlig information till försäkringstagarna om bland annat villkoren för olika försäkringar. Såvitt jag inhämtat erbjuder försäkringsbolagen olika villkor till exempel för hemförsäkring i den del av landet som Lars Johansson nämner.

I detta sammanhang vill jag även framhålla att det redan finns en marknadsrättslig lagstiftning som möjliggör ingripanden mot oskäliga avtalsvillkor. Marknadsdomstolen kan nämligen pröva skäligheten av villkor som till exempel premiens storlek enligt lagen om avtalsvillkor i konsumentförhållanden. Om domstolen anser att ett villkor är oskäligt kan den förbjuda försäkringsbolaget att använda detta i framtiden.

Avslutningsvis vill jag betona att jag i egenskap av statsråd med ansvar för regleringen av försäkringsbolagens verksamhet är angelägen om att säkerställa ett starkt konsumentskydd. I detta ligger bland annat att

hushåll med svag ekonomi och andra utsatta grupper också ska kunna få försäkringar till rimliga priser. I dagsläget ser jag inte skäl att ändra reglerna, men jag följer utvecklingen noga. Jag för också en kontinuerlig dialog med försäkringsbranschen och har i den dialogen möjlighet att följa och diskutera även premiesättningen.

Prot. 2004/05:85

4 mars

*Svar på interpellation*

Då Lars Johansson, som framställt interpellationen, anmält att han var förhindrad att närvara vid sammanträdet medgav talmannen att Siw Wittgren-Ahl i stället fick delta i överläggningen.

Anf. 2 SIW WITTGREN-AHL (s):

Herr talman! Jag tackar ministern för det utförliga svaret på den interpellation som Lars Johansson har ställt. Då Lars Johansson inte har möjlighet att närvara går jag in och tar över diskussionen.

Jag, liksom Lars Johansson, blev väldigt upprörd när vi i GP kunde läsa om Länsförsäkringars agerande när det gäller hyresgästerna som bor i stadsdelen Gärdås som ligger i vår hemkommun Göteborg.

Gärdås är ett bostadsområde i Göteborg där medelinkomsten är låg och arbetslösheten hög. Nyligen beslutade Länsförsäkringar att höja självrisk i hemförsäkringen med 400 %. Det handlar om att höja från 1 500 kr till 7 000 kr i självrisk, och man ska höja avgiften med 25 %.

Motivet är att området är skadedrabbat med bland annat många inbrott. När man läser i tidningen att avgiften ska gå upp från 1 500 kr till 7 000 kr börjar man ju fundera. Här bor lågavlönade och många som är utan arbete. Man sparar och kanske köper en cykel till sitt barn. En cykel kostar i dag 3 000–4 000 kr. Det är ganska vanligt att cyklar kommer bort. Det är häpnadsväckande att då ha en självrisk på 7 000 kr. Man undrar vem försäkringsbolagen är till för. Det kan i många fall vara svårt att få ihop till hemförsäkringen.

Själva tanken med försäkringen är faktiskt att sprida riskerna till större grupper, och då undrar man ju: Är det bara en stor grupp just i Gärdås, eller varför har man bara plockat ut det området? Vad jag vet är inte försäkringsbranschen en bransch som står på ruinens brant så att man måste ta ut så här höga självrisker i vissa bestämda bostadsområden.

Ministern talar om skälighet och att det måste gå ihop sig för försäkringsbolaget. Då undrar jag: Om det ska gå ihop sig för Länsförsäkringar, vad gör ministern om de andra försäkringsbolagen följer efter när det gäller självrisk? Hur gör man då? Då är ju konkurrensen satt ur spel. Då blir inte hemförsäkringen en självklarhet. Den är inte en självklarhet i dag för många, för det är dyrt för många människor att teckna en försäkring.

Ministern hänvisar också till Marknadsdomstolen, som har prövat villkoren för försäkringar och då bland annat hemförsäkringens storlek. Då undrar jag: Har man prövat villkoren i dessa områden och jämfört kostnaderna i de olika stadsdelarna beroende på vilken typ av boende vi har i dem? Det kunde vara intressant att veta.

Det är bra att ministern tar upp att han träffar försäkringsbranschen. Jag skulle då också vilja veta vilka preventiva åtgärder försäkringsbranschen använder i stadsdelar där man har många inbrott. Man kan ju fundera på vad det är för typ av inbrott och skador som förekommer i sådana här bostadsområden som berättigar dessa kostnader. Detta är ju

ett låglöneområde där folk inte tjänar så mycket. Jag funderade på min kammare i går på vad det egentligen är man kan stjåla förutom bilar och cyklar. När det gäller bilarna kan det ju inte vara några större åk, som vi brukar säga hemma. Jag undrar om ministern tänker ta upp villkoren i försäkringen med branschen.

Anf. 3 INGER RENÉ (m):

Herr talman! Jag vill börja med att tacka för att den här debatten har initierats. Jag tycker att det är en väldigt viktig debatt.

Jag vill också tacka statsrådet för svaret, som jag tycker till sin helhet var riktigt. Det är riktigt att försäkringsbolagen är kommersiella verksamheter som inte får in pengar från något annat håll än från sina försäkringstagare. Det är också riktigt när statsrådet talar om allas rätt att teckna försäkring. Den delen har vi också förstärkt här för bara några veckor sedan genom ett beslut i kammaren.

Allt detta är riktigt. Jag tycker dock att statsrådet har ett felaktigt ingångsläge, ett defensivt ställningstagande när det gäller de här frågorna. Jag tycker inte, som Siw Wittgren-Ahl sade, att försäkringsbranschen är ansvarig för vad som händer i Kortedala och Bergsjön, till exempel i Gärdsås, utan det måste vara polisens sak att häva brottsligheten i dessa områden.

Jag skulle vilja fråga statsrådet: Vad är det enligt hans åsikt som gör att vissa bostadsområden har fler och grövre bostadsinbrott? Vad är det som gör att vissa bostadsområden har fler bilinbrott och bilstölder? Vad är det som gör att man i vissa bostadsområden inte kan lämna sin cykel på gatan utan är tvungen att ta den med sig upp i lägenheten?

Jag tycker inte att det är rätt ordval att säga att cyklar kommer bort. I verkligheten är det faktiskt så att cyklar stjäls, och det gör att försäkringspremierna höjs.

Om statsrådet kan svara på de här frågorna – vad som gör att det ser ut på ena sättet på ett ställe och på ett annat sätt på ett annat ställe och att försäkringspremierna därför skiljer sig åt – undrar jag vilka åtgärder statsrådet tycker är rimliga att vidta. Vi tycker ju alla att brottsligheten ska ned också i de här områdena. Gör den det sjunker också försäkringspremierna. Jag skulle vilja ha lite mer av det ingångsläget i den här debatten.

Anf. 4 Statsrådet SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s):

Herr talman! Det är en intressant ingång Inger René har. Det är väl precis detta som kanske är huvudorsaken till det problem som dyker upp i Bergsjön. Det beror naturligtvis på att detta är ett bostadsområde som har dragits med många problem. Exakta svar på Inger Renés svåra frågor är inte jag människa att ge. Detta är ju frågor som vi ställer oss ständigt i samhället: Vad beror det på att brottslighet utvecklas mera i vissa områden? Det kanske vi kan ha vissa idéer om. Här tror jag faktiskt att Inger René kan ha lika goda idéer som jag. Den stora frågan är väl i stället vad vi gör för att få ned brottsligheten.

När det gäller det som händer i Bergsjön har vi först och främst en försäkringslagstiftning som är viktig, och det är viktigt att den fungerar på ett bra sätt. Där tror jag också att jag har gett ett svar som jag inte kan tillföra så mycket. Alternativet att reglera detta mer tror jag som jag sade

tidigare inte är en bra och framkomlig väg. Vad detta problem åskådliggör är egentligen toppen av ett mycket större problem, de bostadssociala bekymmer som finns i området och som har medfört de problem som finns.

Jag har tittat lite grann på det som har gjorts i området. Mellan 2000 och 2005 har det till storstadsarbetet anslagits 2 miljarder kronor från statens sida. Därav har, vad jag fått fram, ca 120 miljoner använts i Bergsjön för att förbättra det området. Det har gjorts en rad olika satsningar. Det bor ca 15 000 personer i det här området, och folkmängden har också ökat starkt. Detta är ett typiskt sådant område som finns på flera ställen i Sverige.

Huvudorsaken till problemet skulle jag tro är att det en väldigt låg sysselsättning i området. Det har skapats ett utanförskap. Ett negativt mönster har utvecklats.

Trots allt tycker jag att man har fått goda indikationer på att storstads-satsningen har gett vissa resultat. Jag tror att det bästa nu är att fortsätta att jobba med dessa stadsdelar inifrån. Om man ser till att människor får utbildning och kommer ut på arbetsmarknaden och får jobb kan också mycket av de problem som ligger till grund för problemet vad gäller försäkringsbranschen undanröjas.

Jag tycker för min del att det är mycket viktigare att göra de satsningarna i det här området, att verkligen sätta alla klutar till för att se till att det händer ännu mer där, än att ge sig på försäkringslagstiftningen och försöka konstruera den så att man täcker detta. Det underliggande bekymret är ju i så fall fortfarande lika stort, och symtomen på de problem som visar sig på det här området finns fortfarande kvar.

Min inriktning, det jag tycker man ska göra, är att fortsätta storstadsarbetet och att jobba vidare med stadsdelen Bergsjön och se till att den får bättre status, helt enkelt, genom att människor får utbildning och arbete. Då tror jag också att mycket av de bekymmer som finns där kommer att kunna undanröjas.

Anf. 5 SIW WITTGREN-AHL (s):

Herr talman! Jag tycker inte att detta står i motsats till varandra. Det är viktigt, som Sven-Erik Österberg säger, att man fortsätter att satsa storstadspengar och tittar på perspektivet med den sociala integration som måste till. Detta hindrar dock inte att de enskilda människor som bor i Gärdås och våra ytterstadsdelar får betala 7 000 kr i självrisk, vilket jag i sig tycker är diskriminerande.

Vi har en försäkringslagstiftning som bygger på att sprida riskerna. Om man då blir hänvisad till en bostad i våra ytterområden har man svårare att teckna försäkring, och kan man teckna försäkring kan man inte betala självrisken. Så är det många gånger i dag. Man har en försäkring mot större skador, men ofta löser man inte in den för man har inte pengar till självrisken. 1 500 kr är jättemycket pengar för den som inga har. Rätten att teckna försäkring finns alltså, men många har i dag svårt att göra det. Roten ligger mycket i det som Sven-Erik Österberg tog upp.

Man kan teckna kollektiv försäkring om man till exempel är medlem i en fackförening. Då sprids riskerna, och då är riskerna helt plötsligt inte beroende av var man bor. Har man ett arbete och bor i Gärdås betalar man inte den höga självrisken, utan det gör man om man är arbetslös,

inte tillhör någon fackförening eller inte har råd att lösa medlemskap i Hyresgästföreningen vilket också ger mindre självrisk.

Frågan kvarstår: Hur gör man för att sprida riskerna? Det är de människor som har det sämst ställt som alltid kommer att stå utanför. När det gäller människor som har arbete har vi löst det genom kollektiva försäkringar.

Jag undrar fortfarande över att man kan säga att vi ska komma åt de sociala och ekonomiska orättvisorna. Jag tycker att detta är en ekonomisk orättvisa som beror på att man har hamnat i en sådan situation som ibland gör att man inte släpps in på arbetsmarknaden.

Anf. 6 INGER RENÉ (m):

Herr talman! Jag är glad åt statsrådets svar. Men jag tycker att det är lite mycket prat och lite verkstad. Det är lite sorgligt när jag kommer ihåg att vi för några år sedan, kanske för sex år sedan, uppmärksammade regeringen på att det var mycket stora problem i områden som Kortedala, Bergsjön, Gärdsås och på andra ställen i Sverige. När vi lade fram de rapporterna om arbetslöshet, socioekonomiska förhållanden och andra saker som var tydliga i dessa bostadsområden tog inte regeringen upp problemen utan jag får närmast säga att moderaterna blev förhånade för att vi tog upp den problematiken.

Jag skulle vilja se mer verkliga åtgärder när det gäller de här problemen. Problemen är inte, som jag ser det, att de boende får höga självrisker utan problemen är att de utsätts för brott i en omfattning som inte är konstruktiv och positiv för människor som bor i de här områdena.

Grundproblemet är, som jag ser det, att regeringen dessvärre har misslyckats när det gäller integrationen. Man har misslyckats när det gäller rättsväsendet. Det är rätt att det har vidtagits åtgärder uppe i Kortedala–Bergsjön, men på inget sätt tillräckliga åtgärder.

Regeringen har misslyckats när det gäller arbetsmarknadsfrågor, och där pågår en debatt just för närvarande. Regeringen har misslyckats när det gäller normöverföringen. Och det är dessa problem man ska ta tag i så att människor med trygghet kan bo också i Kortedala–Bergsjön–Gärdsås och liknande områden. Där ligger grunden till regeringens misslyckande och också grunden till de åtgärder som regeringen bör vidta.

Anf. 7 Statsrådet SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s):

Herr talman! Först ska jag säga till Siw Wittgren-Ahl att vad jag har förstått av det här gäller självrisken rakt över för dem som bor i bostadsområdet och inte att det skulle vara olika för olika grupper inom området. Skulle det vara det senare fallet är det egentligen en helt ny fråga. Då skulle jag ha haft ett helt annat svar. Om man plockar ut särskilda grupper i ett bostadsområde är det diskriminering. Det vi har utgått från är att de här försäkringsvillkoren gäller rakt över om man bor i det området. Det är en väldigt viktig del, så att jag inte missuppfattar Siw Wittgren-Ahl.

Om jag har förstått själva försäkringsfrågan i den här delen är det faktiskt så att det är ett bolag som har gått ut med detta. Vi har också någon-  
ting som heter konsumentmakt. En bra insats är naturligtvis att byta försäkringsbolag och säga: Vi bojkottar det försäkringsbolag som ger oss de här usla villkoren och vänder oss till andra försäkringsbolag. Det är lik-



som det som är grundtanken med hela försäkringsbranschen, att det också råder konkurrens på det området.

Jag kan gärna tolka Länsförsäkringars höga självriskpremie som att man inte vill ha försäkringstagare i det här området. Man vill liksom backa ur där. Det tycker jag också är en skam som man ska stå till svars för. När jag träffar försäkringsbranschen kommer jag att lyfta fram vilket ansvar man tar för helheten. Premien ska naturligtvis vara rimlig. Det tycker jag att man kan ha en viss dialog med branschen om, som jag är villig att ta. Det ska jag också göra.

Jag har noterat det Inger René säger, men jag är inte speciellt impopulär av Moderaternas medicin. Ni har varit emot storstadssatsningar rakt över, har jag sett. De har ändå varit en åtgärd som har riktats in precis på de delar som Inger René faktiskt pekar på, att få ett mer homogent samhälle där man umgås, diskuterar och har grannsamverkan. Jag har inte besökt precis Bergsjön, men jag har besökt andra områden där jag sett hur man jobbar med polisen inom området, där man också försöker bygga upp kontakter för att skapa en positiv social kontroll inom området. Jag förutsätter att man har jobbat på precis samma sätt också i Bergsjön.

Men jag tror att vi kan vara överens om – även om man tror att den egna politiken skulle ha ett fruktansvärt genomslag – att det här är ett stort problem som faktiskt, tycker jag, också fordrar samverkan över partigränserna för att man ska kunna lösa det. Det kanske är ett av de största problemen i det svenska samhället att vi får segregation i bostadsområden som är till ondo.

Men den moderata politiken eller de signaler som kommer från den nya alliansen, där det handlar om allt från fängelse från 14 år till helgfängelse, löser knappast heller problemen i de här områdena. Jag vill se mer humanistiska åtgärder där vi faktiskt tar vara på den kraft de här människorna ändå utgör, där de kan komma in i arbetslivet och delta på ett positivt sätt i utvecklingen. Då tror jag att det är viktigt att fortsätta med storstadssatsningen i en positiv riktning. Lyckas vi med det, vilket jag tror att vi kan om vi är envisa, har vi också löst försäkringsfrågan, som vi diskuterar just här i dag.

Anf. 8 SIW WITTGREN-AHL (s):

Herr talman! Jag får tacka för svaret. Jag delar Sven-Erik Österbergs synpunkter när det gäller att man måste fortsätta med storstadssatsningen. Det är viktigt.

Det jag också menar är att det är viktigt att man tittar över försäkringarna och hur de slår mot människor som bor i de mest utsatta områdena. Eftersom jag själv har bott i ett så kallat utsatt område i nästan hela mitt liv vet jag att vi har haft dyrare bilförsäkringar och dyrare hemförsäkringar. Det kan inte vara rimligt. Det gör att människor till slut flyttar därifrån. Vi blir ju diskriminerade, bland annat för att vi alltid blir kallade för svaga och att vi inte vet vad vi gör när vi bor kvar i ett sådant bostadsområde. Då får man skylla sig själv. Och så börjar debatten om mer stölder och sådant. Till slut blir det en diskriminering i sig.

Jag undrar vad som är försäkringsbolagens ansvar. Jag har inte hört att något försäkringsbolag ännu har gått omkull och att man därför har höjt avgifterna. Varför kan man till exempel om man är medlem i Hyres-

gästföreningen eller om man är medlem i ett fack, i ett kollektiv, få en lägre hemförsäkringsavgift?

Man kan bo i ett utsatt område, som jag har gjort, och ha arbete. Tecknar jag försäkring genom arbetet får jag en lägre premie. Men mina grannar, som kanske inte har jobb, får betala mer. Det är en orättvisa i sig som man måste bekämpa och som vi måste fokusera på.

Som bostadspolitiker tycker jag att detta ur alla aspekter, särskilt ekonomiska, är en väldigt viktig fråga när det gäller segregationen. Det är det sämsta vi kan ha i ett samhälle. Jag har motionerat om att jag tror att det bästa är att man har en obligatorisk hemförsäkring. I hemförsäkringen ingår också brandförsäkringen. Är det så att det brinner kan man också i våra allmänna bostadsföretag, i hyresrätter, bli av med sin lägenhet för att man inte har en hemförsäkring. Det drabbar också de svaga grupperna.

Min fråga och det jag vill skicka med ministern, vilket jag inte tror att han kan svara på i dag, skulle vara att man utformar en obligatorisk hemförsäkring.

Anf. 9 Statsrådet SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s):

Herr talman! Den sista frågan är jag inte beredd att svara ja på rakt upp och ned. Det är en ganska komplicerad fråga totalt sett.

Jag tror ändå, och det har jag sagt, att det är viktigt om vi ska ha en hälsosam försäkringsbransch, där man tycker att försäkringar fungerar på ett rimligt sätt, att vi också klart ser att den alltid kommer att fokusera på vilken risk det finns inom det område man försäkrar och vad man kan begära att hela kollektivet bidrar med till minoriteter inom försäkringsdelen. Det är den avvägning som ett försäkringsbolag alltid måste göra för att vara konkurrenskraftigt på området.

Sedan kan vi naturligtvis ha åsikter om hur hög försäkringspremien är. Det finns också en möjlighet att prova det i Marknadsdomstolen, vilket Konsumentombudsmannen kan göra om man tycker att det är oskäligt. Det är väl någonting som man kan fundera på, om man i det enskilda fallet tycker att det här är oskäligt. Jag vet inte vilka möjligheter som finns. Jag kan inte och ska inte gå in i det enskilda ärendet utan diskuterar mer principen.

Jag har i övrigt inte så mycket mer att säga utan jag tror att debatten får gå vidare. Men jag kan till sist säga till Siw Wittgren-Ahl att jag kommer att följa utvecklingen och se vad som händer vidare inom det här området. När jag har mina träffar med försäkringsbranschen ska jag också lyfta fram och ventilerar frågan med dem för att höra hur de ser på den. Jag tror att det också kan vara en nyttig och bra diskussion där man kan ha en bra dialog om det här.

Det är klart att det också åvilar försäkringsbolag ett ansvar att diskutera med sina försäkringstagare varför man har så hög skaderisk inom ett område, på vilket sätt man kan hjälpas åt för att få ned den så att de också får billigare premier. Det tror jag också är ett intresse som försäkringsbranschen har. Jag tar med mig den frågan i mitt fortsatta arbete.

Överläggningen var härmed avslutad.

#### **4 § Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen**

Prot. 2004/05:85  
4 mars

---

Talmannen anmälde att följande faktapromemoria om förslag från Europeiska kommissionen inkommit och överlämnats till utskott:

2004/05:FPM44 Medling i civilrättsliga tvister *KOM(2004)718* till lagutskottet

#### **5 § Hänvisning av ärende till utskott**

Föredrogs och hänvisades  
Motion  
2004/05:L11 till lagutskottet

#### **6 § Bordläggning**

Anmälades och bordlades  
Proposition  
2004/05:97 Undantag från arvsskatt och gåvoskatt

Motioner  
med anledning av prop. 2004/05:57 Lönegaranti vid företagsrekonstruktion  
2004/05:L12 av Ingegerd Saarinen (mp)  
2004/05:L13 av Ingemar Vänerlöv m.fl. (kd)

med anledning av prop. 2004/05:70 Ökad patientsäkerhet på läkemedelsområdet  
2004/05:So7 av Cristina Husmark Pehrsson m.fl. (m)  
2004/05:So8 av Ulla Löfgren och Maud Ekendahl (m)  
2004/05:So9 av Kenneth Johansson m.fl. (c)  
2004/05:So10 av Chatrine Pålsson m.fl. (kd)

Konstitutionsutskottets betänkanden  
2004/05:KU11 Tryck- och yttrandefrihet, massmediefrågor  
2004/05:KU31 Tryck- och yttrandefrihet, massmediefrågor – förenklad ordning  
2004/05:KU23 Författningsfrågor  
2004/05:KU13 Författningsfrågor – förenklad ordning

Finansutskottets betänkanden  
2004/05:FiU17 Statliga fastighetsfrågor  
2004/05:FiU18 Statliga arbetsgivarfrågor

Försvarsutskottets betänkande  
2004/05:FöU6 Sjö- och kustövervakningsfrågor

Prot. 2004/05:85  
4 mars

---

Näringsutskottets betänkanden  
2004/05:NU8 Ändringar i minerallagen  
2004/05:NU9 Vissa näringspolitiska frågor

7 § Kammaren åtskildes kl. 9.31.

Förhandlingarna leddes av talmannen.

Vid protokollet

ULF CHRISTOFFERSSON

*/Monica Gustafson*

|            |                                                                                              |           |
|------------|----------------------------------------------------------------------------------------------|-----------|
| <b>1 §</b> | <b>Anmälan om återtagande av plats i riksdagen .....</b>                                     | <b>1</b>  |
| <b>2 §</b> | <b>Anmälan om fördröjda svar på interpellationer.....</b>                                    | <b>1</b>  |
| <b>3 §</b> | <b>Svar på interpellation 2004/05:388 om villkoren för<br/>hemförsäkringen .....</b>         | <b>3</b>  |
| Anf. 1     | Statsrådet SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s).....                                                      | 3         |
| Anf. 2     | SIW WITTGREN-AHL (s).....                                                                    | 5         |
| Anf. 3     | INGER RENÉ (m) .....                                                                         | 6         |
| Anf. 4     | Statsrådet SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s).....                                                      | 6         |
| Anf. 5     | SIW WITTGREN-AHL (s).....                                                                    | 7         |
| Anf. 6     | INGER RENÉ (m) .....                                                                         | 8         |
| Anf. 7     | Statsrådet SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s).....                                                      | 8         |
| Anf. 8     | SIW WITTGREN-AHL (s).....                                                                    | 9         |
| Anf. 9     | Statsrådet SVEN-ERIK ÖSTERBERG (s).....                                                      | 10        |
| <b>4 §</b> | <b>Anmälan om inkommen faktapromemoria om förslag<br/>från Europeiska kommissionen .....</b> | <b>11</b> |
| <b>5 §</b> | <b>Hänvisning av ärende till utskott.....</b>                                                | <b>11</b> |
| <b>6 §</b> | <b>Bordläggning.....</b>                                                                     | <b>11</b> |
| <b>7 §</b> | <b>Kammaren åtskildes kl. 9.31.....</b>                                                      | <b>12</b> |